

Gömöri György

Nyelvelemzés

*Egy nyelven beszélünk, de gyakran
nem egy nyelvet. Mintha létezne
külön férfi- és külön női nyelv,
társaságszeretők és családba-búvók nyelve.
És akkor még nem is beszéltem
az angolról, amit megint másképp
ejtünk és értelmezünk. Ujrajátsszuk
a világ bábelesítését – itt van talán
minden baj gyökere? A Paradicsomban
még makogtak őseink, kézzel-lábbal
mutogattak: „nézd, piros alma!”
asztán: „ne kóstoljunk bele?”
Amire belénk harap a bús felismerés:
a Teremtő (ha volt), elengedte kezünk,
a természet sem barátunk, bár gyümölcsei
fogyaszthatók. S az első szavak talán
mégis ezek lehettek: „igen-nem”, majd
„én! én!” és jóval halkabban „Te” meg „Ő”.*

Gombrowicz málnát evett

*– Halála előtt pár órával Witold még málnát evett,
Nagyon ízlett neki, írja a felesége.
Witold úr, sajnos, nem érte meg a hetvenet,
Félbemaradt mind, amit tervezett,
S a Történelemnek se lett egy percse se vége.
Az éretlenségből teremtett erényt,
S éltette a párizsi barrikádot,
Meg a hitet, a vad fiatalokét,
Ami nem válthatja meg ezt a bűnös világot.*

2011 júniusában

Vihar a tengeren: Szepsi Csombor naplójából

*Május harmadikán ránk szakadt az ég
nagy szélvész kerekedett A hullámok
mint ágyúlövések verték a hajó
deszkáit bordázatát Iszonyú sötétség
vett körül s a mennydörgés-csattogás-ropogás
meg a kötelek csikorgása bennem is
nem tagadom: halálfélelmet keltett
Egyedül a 91. zsoltár vigasztalt
amit Danckából hoztam magammal
a pokoli zajtól süketen azt mormolgattam:
– Isten az én kőváram
ő életemnek oltalma
egyedül benne bízom –
.....*

*másnapra északi szelet bocsájtott ránk az Úr
elkerültük a sziklás norvég partokat
s tovább hajózhattunk a tengeren
Amsterdam felé*